

vle odvesti dopustio, hvaljen budi i opet onaj, koji me je natrag pozvao.“ Iza par godina osjećajući, da mu se približio smrtni čas, primi sv. pričest, pomoli se Bogu te dokonča molitvu i život riječima, koje su mu zlatna usta najčešće izustila: „Hvala Bogu za sve. Amen.“

* * *

Ne jadikovkom ni sa zebnjom srca nego sa srdačnom zahvalom i djetinjim pouzdanjem završimo Silvestrovo! Mlado ljeto na kraju konca ne može nam ništa drugo donijeti, nego što mi sami hoćemo!

Josip Predragović D. I. (Travnik).



PABIRCI.

ŽIĆA SVETACA.

Glasoviti francuski govornik Dominikanac Monsabré reče u jednoj propovijedi: „Jedna seljanka, koja je mnogo vremena patila od bolesti, običavaše okupiti svoje jedanaestero djece oko svoje postelje na molitvu. Prije molitve čitahu se žića svetih. Neke večeri čitalo se mučeništvo mlada mučenika, koji je sred užasnih muka umro ispovijedajući radosno ime Isusovo. Nakon čitanja uskliknut će majka suznih očiju: Tko bi se od vas jednako ponio? — Sve jedanaestero djece ustade zajedno i odgovori: Mi, majko, mi svi, s milošću Gospodnjom!“ I veliki propovjednik doda: „Eto, gospodo, ovaki bi osjećaji nikli u dušama djece vaše, kad biste obikli, da svaki dan u određeni sat zatvorite isprazne knjige i uklonite se od buke svjetske, a žića svetih da odaberete za štivo svoje obitelji.“

M. V.

